

Dosarul nr. 2ra-1562/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. R. Rusu-Parii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cojocaru Valeriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” și a fost casată hotărârea din 05 septembrie 2020 a Judecătoria Soroca, sediul Florești, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

constată:

La 15 august 2019, Cojocaru Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la recuperarea prejudiciului material în sumă de 258 de lei, moral în sumă de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că deține o casă de locuit în s. Prodăneștii Vechi, r-nul Florești, procurată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.5392 din 30 iunie 2009, fapt confirmat prin certificatul nr.282 din 13 mai 2019 eliberat de Primăria Ștefanești.

A menționat reclamantul că, la momentul procurării, imobilul era conectat la rețelele de energie electrică, rețele deservite de pârât. Plata pentru energia electrică consumată era achitată de către el cu regularitate în baza avizelor de plată expediate de pârât și recepționate de către el.

A susținut reclamantul că, la 02 mai 2019 pârâtul i-a expediat avizul de plată 5/3157575 cu suma de 521.43 de lei, calculată spre achitare în termen limită de achitare 15 mai 2019. De asemenea Avizul de plată 5/3157575 conținea o avertizare potrivit căreia, în cazul neachitării facturii, în decurs de 10 zile calendaristice de la data limită

de achitare în ea, în conformitate cu legislația, vor fi nevoiți să deconecteze de la rețeaua electrică instalațiile electrice ale sale. Reconectarea instalațiilor electrice la rețeaua electrică va fi posibilă după eliminarea cauzei care a dus la deconectare și după achitarea plății pentru reconectare.

A invocate reclamantul că, avizul de plată 5/3157575 din 02 mai 2019 l-a recepționat direct de la Oficiul poștal la 08 mai 2019 pe care l-a achitat în aceeași zi. Un alt Aviz de plată până la această dată primit și neachitat de el nu a fost.

Mai invoca reclamantul că, ne cătând la faptul că până la expirarea termenului limită de achitare a facturii – 15 mai 2019, mai rămase încă 8 zile, la data de 07 mai 2019 casa de locuit ce-i aparține în s. Prodăneștii Vechi, r-nul Florești, a fost deconectată de la energia electrică, așa cum motivează pârâtul din cauza neachitării facturii pentru luna precedentă.

A afirmat reclamantul că adresându-se pârâtului, ultimul l-a informat despre faptul că pentru a fi reconectat urmează să achite suma pentru reconectare în mărime de 258 de lei. Astfel, a fost impus de situației și la data de 13 mai 2019 a achitat suma de 258 de lei pentru reconectare, iar la data de 15 mai 2019, după 2 zile imobilul ce-i aparține i-a fost reconectat la energia electrică, care urma a fi reconectată în ziua efectuării plății.

A menționat reclamantul că, tot în aceeași zi de 13 mai 2019 la cererea pârâtului a fost impus de a semna un nou Contract de furnizare a energiei electrice consumatorului casnic. În legătură cu incidentul avut loc prin deconectarea de la energia electrică, a depus o reclamație către Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții, reclamație care a fost redirecționată către Agenția Națională pentru Reglementarea în Energetică. Prin răspunsul ANRE nr. C201900306 din 03 iulie 2019 a fost informat că încălcări în acțiunile pârâtului nu au fost depistate, răspuns cu care nu este de acord.

A susținut reclamantul că, prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-au fost încălcate drepturile sale prevăzute de Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 precum și a drepturilor consumatorului prevăzute de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea nr.393 din 15 decembrie 2010 a ANRE.

Totodată, în legătură cu acțiunile ilegale a pârâtului a suportat cheltuieli pentru reconectare în mărime de 258 de lei, deplasarea în or. Șoldănești pentru prezentarea bonului de plată și depunerea cererii de reconectare, timp de două zile n-a fost conectat la energie electrică, iar dauna morală adusă valorilor care îi definesc personalitatea umană, demnitatea, onoarea și alte valori similare o evaluează la suma de 50000 de lei.

A solicitat reclamantul Cojocaru Valeriu constatarea încălcării dreptului consumatorului prin deconectarea de la energia electrică de către pârât a casei de locuit ce-i aparține din s. Prodăneștii Vechi, r-nul Florești la data de 07 mai 2019, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în mărime de 258 de lei, a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 septembrie 2020 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat din contul SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în beneficiul lui Cojocaru Valeriu a sumei de 258 de lei cu titlu de prejudiciu

material, a sumei 4000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. S-a încasat din contul SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” în beneficiul statului a sumei de 200 de lei cu titlu de taxa de stat.

Prima instanță examinând cauza în fond a reținut că potrivit Legii nr. 105 din 13 martie 2003, privind protecția consumatorului, prejudiciul constituie dauna materială și/sau morală adusă consumatorului prin distrugerea, deteriorarea sau diminuarea averii, precum și dauna provocată vieții, sănătății și eredității lui ca urmare a consumului și/sau utilizării produselor sau serviciilor necorespunzătoare ori ca urmare a refuzului sau tergiversării neîntemeiate a încheierii contractului de prestare a serviciului. Obligația de reparare a prejudiciului moral provocat consumatorului îi revine producătorului, vânzătorului sau prestatorului numai în cazul în care consumatorului i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Legea privind protecția consumatorilor precum și de alte legi care au ca obiect protecția consumatorului.

Astfel, prima instanță a constatat că, reclamantul Cojocaru Valeriu și-a îndeplinit pe deplin obligațiile de achitare a serviciului până la data limită indicată în factura de plată 15 mai 2019, cu toate acestea ultimul a fost deconectat de la serviciu.

Cu referire la solicitarea reclamantului de reparare a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, instanța de fond a considerat că este una exagerată, iar sumă de 4000 de lei este una echitabilă.

Referitor la pretenția reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de fond a reținut că în proces reclamantul a fost reprezentat de către avocat (f.d. 13), achitând pentru asistența juridică suma de 10 000 de lei, însă instanța luând în considerație complexitatea cauzei, dificultatea problemelor juridice ridicate în speță, aportul avocatului în soluționarea cauzei, munca avocatului în cauză a catalogat aceste cheltuieli ca fiind exagerate, considerând necesar încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei, ca fiind reale și rezonabile.

La 02 octombrie 2020, SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 05 septembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Cojocaru Valeriu.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, a fost casată hotărârea din 05 septembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a reținut că instanța de fond eronat a concluzionat că prin emiterea facturii din 02 mai 2019 cu nr. 5/3157575 în care a fost inclusă și datoria de 194,82 de lei pentru perioada anterioară, furnizorul a prelungit termenul de plată până la data de 15 mai 2019, astfel că deconectarea domiciliului consumatorului la 07 mai 2019, este ilegală, or, data limită indicată în factură se referă la consumul curent, și nu la datorie, fapt despre care a fost înștiințat consumatorul prin intermediul facturii, prin urmare furnizorul a fost în drept să solicite operatorului deconectarea instalației electrice de la rețeaua electrică de distribuție, începând cu data de 21 aprilie 2019, fapt ce s-a produs la 07 mai 2019.

Astfel, instanța de apel a reținut că consumatorul Cojocaru Valeriu a achitat cu întârziere plata pentru energia electrică consumată până la 29 martie 2019, în sumă de 194,82 de lei, care urma a fi achitată până la 11 aprilie 2019, pe când reclamantul/intimatul a achitat-o abia la 08 mai 2019, concomitent cu plata curentă pentru perioada 27 martie 2019 -30 aprilie 2019.

Respingînd argumentul reclamantului/intimat precum că i-a fost încălcat dreptul lui de consumator prin faptul că reconectarea la energia electrică nu a avut loc în ziua depunerii cerere, 13 mai 2019, dar peste 2 zile, la 15 mai 2019, instanța de apel a reținut că furnizorul a acționat în conformitate cu prevederile pct.132 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.393 din 15 decembrie 2010, și a reconectat la rețeaua electrică instalațiile electrice ce aparțin consumatorului final în termenul nu mai târziu de 2 zile lucrătoare de la data achitării tarifului pentru reconectare.

Totodată, instanța de apel a conchis că acțiunile furnizorului SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” la deconectarea/reconectarea consumatorului de la energia electrică sunt legale și se încadrează în prevederile Legii nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, iar trimiterea făcută de reclamantul/intimatul Cojocaru Valeriu la Legea privind protecția consumatorului, în baza căreia a solicitat încasarea prejudiciului material și moral nu și-a găsit confirmarea.

Astfel, instanța de apel a reținut că, în lipsa componentelor delictului civil: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția, se exclude antrenarea răspunderii delictuale, motiv pentru care acțiunea civilă formulată de Cojocaru Valeriu împotriva SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” privind recuperarea prejudiciului material și moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 02 septembrie 2021, prin intermediul Oficiului poștal, Cojocaru Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată fiind emisă cu încălcarea eronată a normelor de drept material, și anume, potrivit pct. 51 lit.b) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, anume furnizorul are obligația să prezinte consumatorului final, factura emisă în baza indicațiilor echipamentului de măsurare pentru plata energiei electrice la tariful în vigoare, aprobat de Agenție, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de expirarea termenului –limită de plată a facturii, indicat în acesta.

A menționat reclamantul că, instanța de apel eronat și subiectiv a apreciat proba sub formă de scrisoare a Centrului de Poștă Florești din 12 iunie 2019, prin care anunță intimatul că recurentului i-a fost înmănată avizul de plată nr. 5/3139769 din 29 martie 2019 la 08 aprilie 2019, fără a aduce o dovadă în acest sens.

La fel a menționat că instanța de apel a ignorat prevederile pct. 51 lit. b) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, în partea ce ține de termenul de prezentare lunar consumatorului final de către furnizor a facturii emise.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 25 mai 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa părților la data de 12 iulie 2021 (f.d. 109) și a fost recepționată de recurent la data de 15 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.111).

Astfel, recursul declarat la 02 septembrie 2021, este în termen.

La 17 septembrie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimatei SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 128).

Prin referința depusă la data de 08 octombrie 2021, SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Cojocaru Valeriu și menținerea deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Bălți.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cojocaru Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Cojocaru Valeriu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cojocaru Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Cojocaru Valeriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic